

**Wytyczne postępowania z kotami wolno żyjącymi dla organizacji pozarządowych
zajmujących się statutowo ochroną zwierząt oraz Wydziałów Ochrony Środowiska
dla Dzielnic i społecznych opiekunów kotów (karmicieli) przyjęte przez Komisję Dialogu
Społecznego ds. Ochrony Zwierząt z 20 kwietnia 2017 roku**

1. Koty wolno żyjące są to koty urodzone lub żyjące na wolności w stanie dzikim, w otoczeniu człowieka, bytujące głównie w piwnicach budynków mieszkalnych. Stanowią element ekosystemu miejskiego, a ich obecność zapobiega rozprzestrzenianiu się szczurów i myszy. Koty wolno żyjące są pod ochroną zgodnie z Ustawą o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 roku.
2. Koty wolno żyjące nie są zwierzętami bezdomnymi, w związku z tym, nie wolno ich wyłapywać, wywozić, ani utrudniać im bytowania w danym miejscu.
3. Miejsca bytowania kotów podlegają ochronie.
4. Zaleca się specjalne dostosowanie okienek piwnicznych w budynkach, w których przebywają koty wolno żyjące.
5. Domki dla kotów można stawiać tylko dla tych zwierząt, które dotychczas nie posiadały stałego schronienia.
6. Karmiciele zarejestrowani w urzędach dzielnicowych lub wspomagani przez organizacje pro zwierzęce powinni zorganizować sterylizację dokarmianych zwierząt. Wskazane jest utrzymywanie w higienie i czystości miejsc bytowania i dokarmiania zwierząt.
7. Koty powinny być dokarmiane regularnie (najlepiej codziennie) i racjonalnie – ilość jedzenia powinna być dopasowana do możliwości kotów. Latem wskazane jest karmienie głównie karmami suchymi. Jedzenie nie powinno zostawać na kilka następnych dni, aby uniknąć gnicia karm. Nie dotyczy to oczywiście kotów chorych, wymagających określonego rodzaju pożywienia.
8. Koty powinny mieć dostęp do wody pitnej.
9. Wszystkie koty wolno żyjące powinny zostać poddane sterylizacji/kastracji. W przypadku kotek ciężarnych zaleca się sterylizację aborcyjną, z uspieniem płodów podczas zabiegu.
10. Zdrowe, dorosłe koty wolno żyjące po sterylizacji/kastracji wracają do miejsc bytowania.
11. Koty, które nie radzą sobie w środowisku naturalnym oraz kocięta i koty, które oswoiły się podczas leczenia mogą trafić do adopcji lub pod opiekę organizacji.
12. Zdrowe kocięta wolno żyjące poniżej 3 miesięcy mogą zostać w miejscu bytowania lub zostać odłowione i albo trafić do adopcji albo po zaszczepieniu wrócić do miejsca bytowania.
13. Eutanazja pełnego ślepego miotu powinna się odbywać tylko jeśli jednocześnie kotka-matka trafia do sterylizacji i jest pod opieką lekarza do momentu zaschnięcia mleka. Zaleca się też eutanazję ślepych miotów porzuconych przez kotkę lub części miotów od kotek, których pomimo regularnych prób nie udaje się odłowić do sterylizacji.
14. Eutanazja kotów wolno żyjących i bezdomnych jest możliwa tylko wobec zwierząt nieuleczalnie chorych i cierpiących, wobec których wyczerpano możliwości ich wyleczenia. Jeśli opiekuna nie stać na leczenie kota wolno żyjącego powinien zwrócić się o pomoc do dzielnicowych Wydziałów Ochrony Środowiska, organizacji pro-zwierzęcych lub do EKOPATROLU Straży Miejskiej m.st. Warszawy (tel. 986).

Przewodnicząca
Komisji Dialogu Społecznego
ds. Ochrony Zwierząt

Barbara Grabowska